

3. srpnja: Sveti Toma apostol

Evandjelje subote XIII. tjedna kroz godinu i komentar.

Evandjelje Iv 20, 24-29

Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kada dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: »Vidjeli smo Gospodina!« On im odvrati: »Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati.« I nakon osam dana njegovi učenici bijahu opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu

zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i reče: »Mir vama!«

Zatim će Tomi: »Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran.« Odgovori mu Toma:

»Gospodin moj i Bog moj!« Reče mu Isus:

»Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!«

.....

Komentar

Današnje nam Evanđelje govori da Toma nije bio s ostalim apostolima kad im se Isus prvi put ukazao na dan svog uskrsnuća. Kad se vratio, ne vjeruje radosnom svjedočanstvu onih koji su bili tamo: „Vidjeli smo Gospodina." Možda to pripisuje unutarnjem iskustvu ili kolektivnom bunilu. Toma zahtijeva nešto više od

apostolskog svjedočenja i traži očite znakove da vjeruje i promijeni njegov život.

Sljedeće nedjelje Isus se ponovno pokazao. „Možda i vi u ovom trenutku slušate prijekor upućen Tomi - napisao je sveti Josemaría -: stavi svoj prst ovdje i pretraži moje ruke; i približi ruku svoju i stavi mi je u bok, i ne budi nevjeran, nego vjeran; I, s Apostolom, taj će vapaj izići iz vaše duše, iskrene skrušenosti: Gospodin moj i Bog moj! Definitivno te priznajem kao Učitelja i zauvijek ću - uz tvoju pomoć – čuvati tvoja učenja i nastojati ih odano slijediti ”[1].

Razmišljajući o ovoj sceni iz Evandjelja, „ulazeći u Božje otajstvo kroz rane - komentira papa Franjo - (...) poput Tome, mi više ne živimo kao nesigurni, pobožni, ali kolebljivi učenici, već također postajemo istinski ljubitelji Gospodina”[2].

Također možemo biti sretni razmatrajući posljednje blaženstvo koje je Isus izrekao na zemlji, a koje je izazvao nepovjerljivi Toma: „Blago onima koji su vjerovali, a da nisu vidjeli.”

Vjera, pouzdanje u Boga, božanski je dar koji trebamo tražiti s poniznošću: umnoži našu vjeru! (usp. Lk 17,5). To je dar koji moramo njegovati i prakticirati svakodnevnim djelima, jer „tko vjeruje u mene, činit će i djela koja ja činim, a učinit će i veća od njih jer idem k Ocu. I sve što tražite u moje ime, učinit ću, da se Otac proslavi u Sinu“ (usp. Iv 14, 12-14).

Zato je sveti Josemaría rekao: „Bog je isti kao i uvijek. - Potrebni su ljudi s vjerom: i čudesa koja čitamo u Svetom Pismu bit će obnovljena“ [3].

[1] Sveti Josemaría, Prijatelji Božji, 145.

[2] Papa Franjo, homilija, misa 2.
nedjelja Uskrsa 2018.

[3] Sveti Josemaría, Put, 586.

Pablo M. Edo // Johanes - k -
Canva Pro

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-sabado-
decimotercera-semana-tiempo-
ordinario/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-sabado-decimotercera-semana-tiempo-ordinario/) (18.04.2025.)